

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318204054
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8318204054.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: K. W., nar. X.XX.XXXX, trvalý pobyt V. XXXX, Č., o zaplatenie 1.942,17 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.942,17 eur, úroky z istiny vo výške 223,08 eur, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.942,17 eur od 6.1.2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 14,07 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.10.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.942,17 eur, dlžného úroku v sume 1384,51 eur, zmluvného úroku vo výške 16,80 % ročne zo sumy 1.942,17 eur od 1.10.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.942,17 eur od 1.10.2018 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 49,07 eur a náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 6.11.2014 so žalovaným uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky predchodcu pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky predchodcu a sadzobník poplatkov predchodcu. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť predchodcovi istinu s úrokmi, poplatkami a peňažnými plneniami podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru predchodca vyhlásil dňa 5.1.2016 úver za predčasne splatný. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 30.9.2018 povinný zaplatiť predchodcovi istinu 1.942,17 eur s príslušenstvom.

3. Dňa 25.2.2019 súd pripustil zmenu strany sporu z postupcu Poštová banka, a.s. na postupníka - žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018.

4. Žalovanému bola doručená žaloba s prílohami zverejnením oznámenia na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu postupom podľa § 116 ods. 2 CSP.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o úvere zo dňa 6.11.2014, sadzobníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.12.2015, výzvou právneho predchodcu žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 5.1.2016, výpisom z účtu žalovaného, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou a zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 6.11.2014 uzatvorili Zmluvu o úvere - dobrá pôžička, č. XXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2000,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 16,80 % ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 48,30 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.12.2014 a poslednej dňa 25.11.2020. Výška RPMN bola 16,15 %, priemerná RPMN bola 16,81 %. Celková čiastka úveru bola uvedená v sume 3.137,45 eur.

7. Predchodca žalobu vyzval upozornením - výzvou žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.12.2015 a upozornil ho na možnosť predčasného splatenia úveru. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 5.1.2016 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu ku dňu 05.01.2016. Dlžná suma pozostávala z istiny 1.942,17 eur, úroku 223,08 eur, poplatkov za upomienky 39,65 eur a poistného 9,42 eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

10. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

11. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou

zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

26. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

27. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

28. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 splátkach vo výške 48,30 eur mesačne, od 25.12.2014 do 25.11.2020. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške 16,80 % ročne. RPMN bola 16,15 %, priemerná RPMN bola 16,81 %. Celková čiastka úveru bola uvedená v sume 3.137,45 eur. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného a to nesplácania dohodnutých mesačných splátok, žalobca vyhlásil ku dňu 5.1.2016 predčasnú splatnosť úveru.

30. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1.942,17 eur s príslušenstvom je dôvodná iba čiastočne.

31. Je nesporné, že strany uzavreli zmluvu o úvere a zároveň žalovanému na jej základe bol poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ide o druh spotrebiteľského úveru a preto právny vzťah medzi stranami je potrebné posudzovať nielen podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ale zároveň aj podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je potrebné uvedenú zmluvu posudzovať podľa týchto predpisov a zároveň posúdiť jednotlivé nároky žalobcu, či sú v súlade s týmito právnymi predpismi ako aj súdnou praxou. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, tak táto je v súlade s právnymi predpismi, pričom je nesporné, že žalovanému bol podľa zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver a žalovaný nedodrжал podmienky zmluvy a tento úver prestal riadne splácať, čím zo strany žalobcu došlo dňom 5.1.2016 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Taktiež je nesporné, že dlh žalovaného predstavoval k uvedenému dátumu sumu 1942,17 eur na istine a sumu 223,08 eur na úrokoch, 39,65 eur na poplatkoch a 9,42 eur na poistnom.

32. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 1.942,17 eur, spolu so zmluvnými úrokmi vyčíslenými ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 223,08 eur a poplatky vo výške 14,07 eur.

33. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

34. Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 1.942,17 eur, ktorého výška nie je v rozpore so zákonnou úpravou a to odo dňa 6.1.2016, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Žalobca požadoval aj zaplatenie úrokov vo výške 1384,51 eur, ktoré boli účtované ku dňu 30.9.2018. Okrem toho žiadal priznať riadny úrok vo výške 16,80 % ročne z istiny 1.942,17 eur od 1.10.2018 do zaplatenia. Podľa názoru súdu uvedený postup je v rozpore s terajšou súdnou praxou, keď dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka. Uvedený názor bol prezentovaný už v uznesení Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998 a na tento poukázal aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp.zn. IV.ÚS476/2012 zo dňa 18.09.2012 s tým, že takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čiže k jeho zosplatneniu, tak potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Tento výklad považoval aj ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Súd taktiež poukazuje analogicky na ustanovenie § 16 ods. 1,2 a 5 zákona č. 129/2010Z.z., podľa ktorého v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na úrok a náklady len za časové obdobie do splatenia úveru, pričom v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ide o úkon, ktorým sa prakticky zastavuje pre dlžníka možnosť ďalej uhrádzať úver po splátkach a mal by ho zaplatiť v hotovosti s tým, že pre veriteľa nastupuje možnosť domáhať sa úrokov z omeškania a teda pokiaľ by mal dlžník platiť ďalej úroky ako aj úroky z omeškania, tak by dochádzalo k jeho dvojnásobnému zaťaženiu a spôsobovalo by to značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Z aktuálnejších rozhodnutí sa touto problematikou zaoberá najmä Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti zmluvných úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti zamietol.

36. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/151/2017 zo dňa 21.08.2018.

37. Súd zamietol žalobu aj v časti poplatkov za 1. upomienku vo výške 10 eur a 2. upomienku vo výške 25 eur.

38. Tunajší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou Krajského súdu v Prešove, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Co/133/2016 zo dňa 24.05.2017 vo vzťahu k poplatkom a upomienkam uviedol, že upomienka, nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si (dodatočne) splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškani. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s ich vyhotovením a zaslaním sú nepochybne nižšie, než uplatňovaný poplatok. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napríňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po

materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Súd sa s vyššie citovaným názorom v plnom rozsahu stotožňuje.

39. Súd možnosť dojednať poplatky v spotrebiteľskej zmluve nevylučuje, avšak poplatok za upomienku vo výške 10 eur a 25 eur účtovaný spotrebiteľovi považuje za neprimeraný.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1.942,17 eur s prísl. Súd žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu a zamietol žalobu len v nepatrnej časti o zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

43. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.